

SPEJDERNES MAGASIN

MARTS 1936
NUMMER 2
20. AARGANG

DENATURERET SPRIT
TIL KØGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

Har DU købt

Korpsets Jubilæumsskrift

Pris Kr. 1.25 + Porto Kr. 0,10
(Postkonto 2284)

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

FR. PALM GREISEN
PILESTRÆDE 52 KØBENHAVN K.
TELEFONER: CENTRAL 46 19 OG 13318

• CENTRALTRYKKERI

NØRREBROS

Blaagaardsgade 29
Telefon Central 3054

Uge & Maanedblade
Foreningsarbejde - Kort
Reklamer - Kuverter
Skematilsk Arbejder

KROG's Køreskole, Gyldenløvegade Krydset

er anerkendt som det Sted, hvor man hurtigst og sikrest og endda billigst opnaar Kørekort. Vort gode Renommé skyldes den meget lave Dumpsprocent og de Tusind tilfredse Elever, der årligt forlader Køreskolen. Ring endnu i Dag til en gratis Prøveur i en af vore 18 smaa moderne Skolevogne.

Helt Kursus Kr. 50

Central 3007 - 6021

Biler udlejes uden Fører

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer.
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telefon C. 2919

ANNONCER

til

**Spejdernes
Magasin**

modtages af

Fru M. Helmarth
Kalvebod Brygge 2
Telf. Byen 8630

**FOTOGRAF
EMIL CLAUSEN**
Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

prolog

ved Vejle Troppens 10 Aars Fødselsdag

Prologen blev fremsagt af en lille Spejder

(Den er velegnet for andre Troppe, der holder en „rund“ Fødselsdag).

Paa 10 Aar vokser Dreng til Mand,
det ser man bedst herinde.
Hvis De vil kikke rundt, saa kan
De gamle Spejd're finde.
Nu ryger de paa lang Cigar
og er af Garderhøjde.
I Nitten-Femogtyve var
de knap nok af min Døjde.

Men naar de ser en Spejdertrop
slaa Telte op ved Stranden,
saa banker Hjertet i Galop,
til Dreng bli'r atter Manden.
Han snuser Køkkenbaalets Røg
og ønsker sig tilbage
til Tider, der saa hurtigt svandt,
til Spejd'rens glade Dage.

Ja, De kan tro, at hver af dem
kan rigtigt spinde Ender,
naar han faar Mindeskuffen frem
og Blikket baglæns sender.
Saa bli'r han atter Dreng paa Tur
og ikke voksen Herre,
det er Historier, der du'r,
jo længere jo værre.

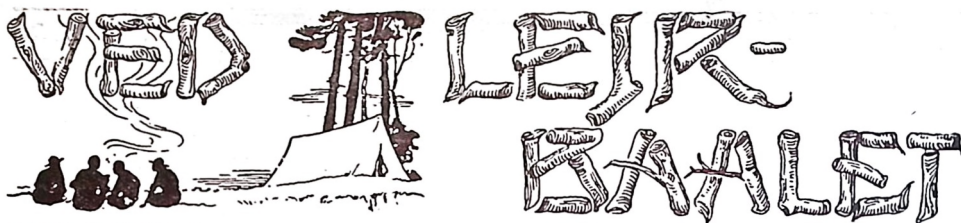
Han mindes Lejrbaalets Glød,
der flammes op af Blæsten,
mens Solen synker rund og rød
bag gyldne Sky'r i Vesten.
Han mindes Vindens sagte Sus
i Skovens høje Kroner
og Bølgeslagets blide Brus
og Nattergalens Toner.

En Dukkert i det friske Vand
gav Appetit til Teen,
og Havregrøden nød skam han,
selvom den var lidt sve'en.
Og meget andet med jo glæde,
det glemte jeg for Resten,
de Humpler Rugbrød, han fik ned,
de var saa høje — næsten.

Og han fik lært at klare sig
foruden Mor og Lærer,
at pudse Støvler, vende Steg
og grave Frigidaire.
Kartofler skrælled han som Leg,
og han ku' splejse Trosse,
i bælgmørk Nat fandt han dog Vej,
og wood-craft ku' han osse.

Maaske han ogsaa husker Blæst
og Modvind af den drøje
og Bygeregn af Syd-Syd-Vest
og Bakker, der var høje,
men skidt — den Slags maa man ta' med,
det varer aldrig længe,
det er der ogsaa noget ved,
naar man er raske Drenge.

Paa 10 Aar vokser Dreng til Mand,
men andre fulgte efter,
en ny Flok Drenge nu I kan
se her med nye Kræfter.
Vi rækker Jer vor Broderhaand
og lover, vi skal bære
vor Stander frem i Spejderaand
til 1. Vejles Ære.

KONG GEORG d. V

af England var Protektor for de engelske Spejdere lige siden 1910, og hans Son, der nu er blevet Konge af England, har været Spejder gennem mange Aar, da han var Prins af Wales, det vil sige Kronprins. Nu hedder han som Konge

EDWARD d. VIII.

I de engelske Spejderblade har jeg tit set Billede af ham i Spejderuniform, og ved Jamboreen i England 1929 havde han sit eget almindelige Spejdertelt i Lejren og gik rundt og besøgte de forskellige Landes Lejre, ogsaa den danske Lejr. Den engelske Konge har aflagt Spejderloftet som enhver anden Spejder.

MOWGLI.

Hvilken Ulveunge kender ikke Mowglis Hævn? Om Mowgli og hans Liv i Junglen handler Junglebogen, som er en af de mest læste Bøger i Verden. Den er skrevet af *Rudyard Kipling*, som er død for nylig.

Han var meget interesseret i Ulvearbejdet og Spejderbevægelsen og en god Ven af Baden-Powell.

SPEJDERLOVENS 11. BUD.

Naar man ser Spejderne færdes i disse kolde Dage, er der nogle af dem, der faar mig til at tænke paa Baden-Powells Ord om, at der findes et elvte Bud, som ikke staar noget Steds, og det lyder, siger han, »a scout is no fool«. Det vil sige: »En Spejder er ikke en Tosse«.

Jeg er kommet til at tænke paa det ved at se Spejdere med opsmagede Ærmer og blaafrøse Arme og Hænder. Naar det er koldt, klæder man sig paa derefter. Tag en tyk Sweater paa under Blusen, brug Vanter og tag to Sæt Underbukser paa. Man fryser ikke om Knæene, fordi det er koldt, men man fryser, hvis man ikke har varmt Undertøj paa.

KOLONNECHEF HALBYE,

Randers Kolonne, har faaet tildelt *Korpsets Solv Kors for Livredning*. Han har i Aarenes Løb flere Gange reddet Mennesker fra at drukne og undertiden med Fare for sit eget Liv. Blandt andet har han ved en Kæntingsulykke ved Aarhus reddet to unge Mennesker fra Druknedøden.

VILHELM ANDERSEN,

tidligere Tropsfører for 1. Søborg og nu den Gilwellspejder, der har Opsyn med Gilwellhytten, kom kørende i Bil ved Sortedamssøen, da han saa en ung Pige springe over Rækværket paa Dronning Louises Bro og ud i Søen. Han standsede straks sin Bil, og sammen med en anden Mand og en Betjent dannede han Kæde og gik ud i Søen; det lykkedes dem at redde den unge Pige.

Vilhelm Andersen har tidligere faaet Korpsets Medalje for rask Daad og har nu atter vist, at han er rede til at træde hurtigt og resolut til, naar det kræves.

HENNING HANSEN

er Ulveunge i 1. Sønderbro Flok. Forleden var han med en Kammerat ude at kælke ved en Mose. Bakken gik lige ned til Mosen, men da Isen godt kunde bære, var der ingen Fare ved at køre ud over Isen. Der var imidlertid en Vaage, og en 6 Aars Dreng, der ogsaa kælkede, faldt i Vaagen.

Da Henning og hans Kammerat saa det, løb de straks til. Henning greb fat i Grenene paa et Træ, som rakte ud over Mosen, og hans Kammerat tog ham i Haanden og kunde paa den Maade faa fat i Drengen i Vagen og hale ham op. Det var Sekunder om at gøre, og for sin kloge og hurtige Handling har Henning Hansen faaet tildelt *Korpsets Bronzekors for Livredning*; han er den første Ulveunge, som har faaet denne Udmærkelse.

VERDENSSPEJDERCHEFEN

fyldte den 22. Februar 79 Aar. Det er jo en ret høj Alder, men alligevel tilbragte han sin Fødselsdag paa Rejse i Afrika, hvor han aflagde Spejderne i Kenya, Uganda, Tanganyika og Zanzibar et Besøg. Der er en Kende varmt dernede, siger han, men det er dygtige Spejdere, og mange Spejder fra de nordligere Lande kunde misunde de »sorte« Spejdere deres Iagttagelsesevne og deres Udholdenhed.

SPEJDERCHEFEN OPLEVER EN TRAGEDIE

I Gaar Eftermiddags kom vort Skib ind i en Orkan, og Bølgerne gik højt, men om Aftenen blev Vejret bedre, og jeg krøb til Køjs. Det lykkedes mig at falde i Søvn. Pludselig vaagnede jeg ved en Støj; jeg saa paa mit Ur; Klokken var 2.30. Det lød, som om vi var ved at faa Lods om Bord, men det stemte ikke med vor Position. Saa horte jeg en Mængde Mennesker raabe Hurra eller saadan noget lignende — dog ikke de sædvanlige tre Hurraer, men kun ét. Og saa var det, ligesom om nogen svarede langt borte fra. Det hele forekom mig saa besynderligt, at jeg hurtigt klædte mig paa og gik op paa Dækket. En Projektor lyste op, og Skruen arbejdede stærkt for at dreje Skibet. Vinden var løjet betydeligt af, men der var dog stadig høj Sø. Det saa ud, som om Kaptajnen ventede, at nogen skulde komme om Bord. En af Skibets Officerer fortalte mig, at man havde set Nødsignaler fra en Baad, og at vi nu vilde forsøge at yde Hjælp.

Lidt efter lidt dukkede en hvid Baad ud af Mørket. Da den endelig kom ind i vort Søgelys, kunde man se, at den var stærkt overbemandet. Endelig naaede den helt hen til os; en Tovende blev kastet ud, og Baaden blev gjort fast til Skibssiden.

Saa vidt jeg kunde se, var der kun fire hvide Mænd i Baaden; Resten var indfødte. Vor Besætning bestaar udelukkende af Indere, saa det kan nok være, de alle havde noget at sige; de raabte og skreg til hinanden. En Rebstige blev nu kastet ud, og alle masede paa for at komme først — med det Resultat, at Baaden kæntrede. Der laa den med Bunden i Vejret, omgivet af Hoveder og løse Aarer. Redningsbælter og Rebender blev kastet ned til dem, alle om Bord paa Skibet gav gode Raad og opmuntrede de kæmpende paa det bedste. Men de vidste bedre selv, hvad de skulde gøre; de holdt fast i Livlinerne paa Baadens ene Side, og i Løbet af nogle Øjeblikke vendte den sig, og Mandskabet, der alle lignede druknede Mus, kravlede op igen i Baaden, som nu var halvt fuld af Vand. En efter en blev de halet op og ind over Rælingen, alle i meget forkommen Tilstand.

Saa kom jeg til at tænke paa den skrækkelige Skæbne, der overgik de Amerikanere, som jeg tidligere har fortalt om, og som druknede ved Niagara Vandfaldet, fordi Folkene, der kastede Redningsrebet til dem, ikke sørgede for at lave et Pælestik, som de kunde hænge fast i. Derfor blev de revet bort af Strømmen og druknede. Jeg gik hen for at se, hvordan vi bar os ad, men alt var, som det skulde være; det

er jo Sømænd, vi har om Bord, der kan deres Job. De nøjedes ikke med Pælestik, men brugte Stoleknob. (Du véd nok, hvad et Stoleknob er. Prøv at lave det, og vær beredt, hvis der sker en Ulykke, hvor du skal hale en tilskadekommen op).

Der var en særlig Skikkelse nede i Baaden, man lagde Mærke til. En hvid Mand, kraftigt bygget, skaldet; han stod roligt og dirigerede de Indfødte om Bord i vort Skib, og først da alle var i Sikkerhed, sørgede han for sig selv. Han og hans hvide Kammerater kom ind i Kaptajnens Kahyt, mens de indfødte blev stillet i Gæled. Efter at de var talt, fik de varme Drikke og kom i opvarmede Senge nedenunder.

Men ak, deres gode Baad fik Lov at sejle sin egen Sø. Hvor vilde jeg gerne have haft den med om Bord og foræret den til de sydafrikanske Søspejdere. Men det var for farligt i dette Vejr at indlade sig paa at bjerpe forliste Baade.

★

De reddede Mænd tilhørte Mandskabet paa en tysk Bugserdamper, som var gaaet op langs Kysten for at tage en mindre Baad paa Slæb. Den kom ud i en frygtelig Orkan, fik Slagside, og en mægtig Bølge kæntrede den. Kaptajnen og tre Mand blev dræbt af Bølgen; de andre satte Redningsbaaden ud, det lykkedes dem at komme i den, og de frelste Livet paa den Maade. Men Skibet sank. De mistede alle deres Ejendele og havde ingen Mad. 18 Timer tilbragte de i den aabne Baad, mens de arbejdede sig gennem Orkanen. Hvert Øjeblik saa de Døden i Øjnene, indtil de lykkeligvis opdagede vore Lys og tændte en Nødlild, der fik os til at ile til Hjælp.

★

I Morges vaagnede de fremmede Søfolk som fra en ond Drøm; de bliver nu plejet og passet af deres Kammerater om Bord. Jeg tænker, vi Passagerer vil lave en Indsamling, saa at vi kan erstatte dem Tabet af deres Klæder og Ejendele. Vi vil bl. a. gerne vise vor Beundring for de reddede Sømænds tapre og koldblodige Førere.

p. t. Sydafrika, Februar 1936.

Basen-Park 1. Stock

Hvem maler Striben paa Bismarksklumperne?

Der er sikkert ikke mange Spejdere — eller Drengene overhovedet — som ikke holder af Bolcher og Chokolade, og derfor vil det maaske interessere Magasinets Læsere at erfare, hvorledes den Slags Sager egentlig bliver fremstillet.

Vi begynder derfor Serien om »Dansk Arbejde« med Akts. TOMs Fabriker, hvis lækre Produkter vistnok kendes af enhver Spejder.

Fabriksfløjten hyler op, da jeg en tidlig Morgen drejer om ude ad Prags Boulevard og standser udenfor Nr. 49. Her er det! Gennem en lang Korridor naar jeg op paa anden Sal, og efter et Øjeblik Ventetid kommer Prokurist Frøken Abrahamsen og tager sig af mig. Jeg faar tildeelt en Vejleder, Herr Böttger, og sammen starter vi nu Ekspeditionen højt oppe under Fabrikens Tag. Her staar Stabler af Sække med Cacaobønner fra Verdens største Cacaocentrum i Afrika, hvor man fra Guldskysten hvert Aar skiber over Halvdelen af hele Verdens Cacaoforbrug. De smaa, brunskallede Bønner ligner Voksbonner og indeholder Cacaokernen, der ligner gammel Chokolade, men smager som ti bitre Mandler — føj!

I et snildt Sigteapparat renses Bønnerne for Snavs og uvedkommende Ting og styrtes gennem en Skakt direkte ned i Risteriet. Her gennemvarmes Bønnerne med hed Luft for at gøre Skallen saa skor, at den i en Maskine lige overfor kan tabe Skallen. Sæk efter Sæk svinges over i Maskinen, der knuser og sorterer den maledede Cacao. Ikke mindre end fjorten Finhedsgrader af Formalingen sorteres ud og risler som en brun Støvstrøm ned i Sækkene paa Siden. Det klapper og rasler, og medens Manden derhenne styrter en ny Sæk i Maskinen, gaar vi nedenunder.

»Jeg maa vist hellere lige forklare det først,« siger Herr Böttger. Og egentlig et Held, for da vi kommer indenfor Døren, brøler en femten sejsten forskellige Maskiner og Valseværker deres

Sang imod os. Een drøner med den dybe, svingende Tone, der gaar gennem Marv og Ben, en anden — Hurtigmølle — raser af Sted, saa de staa blankt Valse spyder Cacaopulveret ud som lange Millimetertynde Spaaner. Her gennemarbejdes Cacaobønnerne. Først knuses Bønnerne under mægtigt Tryk og ender som en flydende brun Masse, der tappes af i Spande. Saa hærdes Cacaoen efter Tilsætningen af Sukker i større Rum, hvor Temperaturen er nederdrægtig lav, og atter rives det op igen, for at sikre en fuldstændig Blanding.

Enkelte Chokolader gennemgaar en Æltningsproces paa mange, mange Timer, hvor store Granittromler maser og presser Massen sammen.

En Del af Massen transporteres ind i Støberiet, hvor Pladechokoladerne bliver til. I den ene Ende af en Maskine, der er udstrakt gennem tre Lokaler, staar Damer og sætter Formene paa Transportbaandet, der fører Formene hen under en Tragt, hvor den varme Masse glider ned. Saa rystes Formene under et ulideligt Spektakel gennem hele tre Baner, og imedens bumpes Chokoladen ned i hver Fuge af Formen. Det ser vanvittigt sjovt ud, naar de smaa Forme danser af Sted, men da vi atter kommer ud fra Støjen, raaber jeg op, som om jeg stod midt paa en øde Mark — mine Øren, der ikke er vant til den Støj, fungerer ikke helt, som de skal. Jeg maa tage et Tag i mig selv, for ikke at blive ved med at raabe.

Kattetunger, Pladechokolade, Stænger — passerer Revy for mig, og med lange Blikke over til Pakkebordene gaar vi videre. Der er een Ting, der undrer mig, at ikke alle Mennesker her har lynende ondt i Maven — men Sagen er, at de intet spiser — Chokolade interesserer dem ikke mere! (Jeg kan dog godt lide lidt endnu!)

TOMs Chokoladefabrik fremstiller ogsaa fyldte Chokolader, og her i denne Afdeling saa jeg, hvordan man overtrækker Chokolade. Paa et

langt Transportbaand af Traad staar den ene lille Pebermynteklat efter den anden. Langsamt ruller de frem mod en Skærm, der pludselig vælter flydende Chokolade ned over Baandet, saa ruller det videre, og en kold Luftstrøm blæser det overflødige af og paabegynder Afkølingen. Næppe dukker de overtrukne Stykker op ude paa den anden Side, førend to unge Piger med hver sin Gaffel elegant anbringer de kendte Mærker, de to Striber paa langs — mægtig fikst! Og sikken en Fart de gør det med. Chokoladerne spadserer videre ind i et nyt Lokale og bliver saa pakket i Kasser færdige til Salg.

Næste Afdeling mindede præcist om »Gipssporing«! Det passer! Bakke ved Bakke stod med glatte hvide Pulverforme til at lave Aftryk med.

Her støbes Marmeladerne og utallige andre Konfitter — der er bare den Hage ved det, at Støbningen foregaar ved Hjælp af et ualmindeligt levende og let Pulver, saa hvis en af Pigerne taler for højt, støver hele Historien op i Næsen paa hende. Jeg var nær kommen til det — men betænkte mig i sidste Øjeblik, da jeg saa Støvet rejse sig.

Nu er der en og anden, der efterlyser Bismarksklumperne, men de kommer nu — det vil sige, først maa jeg fortælle om Bolsjemaskinen.

Bolsjemesteren og en Mand stod og halede i hver sin Ende af en Klump Sejghed. Den gav sig længere og længere, og da de var tilfredse med den, tog han en ganske almindelig Saks og klippe den i to Stykker. Stykkerne blev lagt sammen og halet ud igen, og saadan blev man ved, til det var et helt bredt Tæppe. I et Træfad med skraa Vægge lagde man noget andet sejt, og saa pakkede man Chokolademasse ind deri, ligesom vi pakker en Pakke ind! Lukkede for Enderne og det hele! Efter dette blev Pakken lagt ud paa det brede Tæppe, og saa rullede man det hele sammen og pakkede det til.

Føl bare paa det! Det var Bolsjemanden, der inviterede, og da jeg kunde regne ud, at det maatte være den bløde Sukkermasse, var jeg ikke sen til at stikke Haanden ned — kan være, der vilde hænge lidt ved! Men det gjorde der ikke — Massen var oppe paa de »200 Grader« — saa jeg fik Fingrene væk, inden jeg var naaet derned.

Med svære Læderhandsker greb de to nu den 70 kg tunge Pakke Sukkerstof og lagde den over i et Valseværk, der langsomt og glidende rullede Pakken tyndere og tyndere ud. Saa halede han igen og trak en lang Tarm hen til en Maskine, der halede videre selv. Tandhjul snurrede, og en Form svirrede i Luften — og en Strøm af farvede Bolsjer skød ud. Pakkens Kulører

og Sammensætning havde hvert enkelt lille Bolsje — men bare halet ud i en tynd Uendelighed.

Jeg fik en Nævefuld — endnu varme og ny-lavede — men jeg maatte ikke spise dem, før de blev kolde, for saa faar man Mavepine.

Vi sluttede Rundgangen nede i Pakkeriet og Lageret, hvor Kasse ved Kasse staar paa lange Reoler og venter paa at blive solgt. Gule, røde, grønne, blaa, violette Æsker med deres Indhold af lækre, fine TOMs Chokolader.

Jeg gad vide, hvorfor jeg har dundrende Mavepine nu — jeg spiste da næsten ingenting i Prøvelageret — — —

Aage Matthiessen.

En Verdenskonkurrence

Korpset har faaet Meddelelse om en stor Konkurrence, som er udskrevet for alle unge Mennesker af begge Køn i Europa, Nord-Amerika, Nord-Afrika og paa Madagascar. Det gælder om i 1000—2000 Ord (paa sit eget Sprog) at behandle Emnet: »Kristus og Verdensbroderskabet« (Hvad kan de kristne Kirker udrette for Verdensfreden?) Der er 2 Klasser 1) Juniorer (15—19 Aar) og 2) Seniorer (19—23 Aar). Præmierne er meget flotte: 30 Pengepræmier (fra 4 til 170 Dollars) og 200 Æresmedailler. Alle nærmere Oplysninger kan faas ved Henvendelse til Redaktionen.

Natten til Søndag den 16. Februar d. A., døde paa Sønderborg Kaserne Student Lars Peter Nielsen. Nylig indkaldt som Soldat blev han angrebet af Influenza, hvortil stødte Lungebetændelse.

Gennem en Række Aar har han med Iver og Glæde deltaget i Spejderbevægelsens Arbejde.

Først i Herningtroppen, senere i Vestjydsk Kostskoles Trop i Tarm, det sidste Aarstid igen Herning som Tropsassistent.

Blandt Kammeraterne hed han altid »Plokk« og var under dette Navn afholdt for sit gode Humør og venlige Sind. Hans pludselige Død har vakt Bestyrtelse og Sorg hos de mange, der holdt af ham. Han vil blive mindet som en brav Kammerat og en god Spejder.

ÆRE VÆRE HANS MINDE

Alt muligt manden

At ætse Skilte i Metal.

Ætsning i Metal hører vel ikke til de Haand-arbejder, der forefalder til daglig, men naar man erfarer, hvor let og simpelt Arbejdet gaar for sig, kan det være, at man en skønne Dag ønsker at gøre Forsøget.

Til Navneplader paa Skuffer, Skabe, Hylder o. s. v. eller til Dørplader og Nøgleskilte egner ætsede Zink- eller Messingplader sig godt, og de er meget lette at fremstille. Pladen købes hos en Blikkenslager, der klipper den i den ønskede Størrelse. Princippet for Ætsningen er nu det, at Pladen overtrækkes med et tyndt Vokslag, en »Ætsgrund«, som laves af Voks og Beg, lige Dele af hvert, der smeltes sammen til en Dejg, hvormed man gnider den godt opvarmede Plade. Tegningen eller Inskriptionen, som ønskes ætset ned i Metalpladen, indrids med 'en Naal, en Pen eller andet spidst Redskab i Vokslaget, saaledes at Metallet blottes. Pladen overhældes med en Syren, der æder sig ned i Metallet paa de Steder, hvor Naalen har ridset, medens alt det øvrige beskyttes af Vokset. Det er praktisk at lave en lille Vokskant langs Pladens Rande, for at Syren ikke skal løbe bort.

Messing, Kobber og Sølv ætzes med »Skedevand«, Salpetersyre og Vand i Forholdet 1:2, Zink og Jern derimod simpelthen med Eddike eller stærkt fortyndet Saltsyre, men ved Blandingen maa Syren altid hældes i Vandet og ikke omvendt.

Naar Syren har ætset saa dybt ned i Metallet, som man ønsker, hældes Syren bort, Vokset fjernes, og Pladen er færdig til Pudsning.

Ved indendørs Opvisninger

skal man ofte rejse et Telt hurtigt og fikst. I Stedet for Pløkke kan man saa slaa Som i Gulvet, men det laver for megen Støj og Besvær. Langt fikserer er det at bruge almindelige Haandsyle som Pløkke. De er lette at sætte i og tage op. Metoden er mindre god, hvis det drejer sig om et Parketgulv.

Naar Spejderhatten

er blevet til en rigtig gammel Bør, blød den da helt igennem med Vand, giv den den rigtige Form, læg den paa en Stol eller noget andet fladt og lad den tørre, — og den er atter skøn at skue.

Fremstilling af Lim, der er uopløselig i Vand.

Lyst Snedkerlim af god Kvalitet opløses paa almindelig Maade i koldt Vand og varmes derefter med fire Gange saa meget Vand, som Limpladerne vejer. Naar det hele er fuldstændig opløst, tilsættes under Omrøring 10 pCt. Linoliefernis (kogt Linolie med Sølvglød). Efter nogle Minutter er Limen færdig og stryges varm paa.

En anden Lim, der er knap saa uopløselig i Vand, fremstilles ved at opløse almindelig Lim i 9 Dele Skummetmælk.

Om Imprægnering af Telte.

Det er snart paa Tide, at Patruljerne gaar deres Lejrgrej efter, og faar konstateret i hvilken Stand, de befinder sig, især hvis Teltene mangler Imprægnering. Er der noget i Vejen, saa begynd med det samme og faa det bragt i Orden, saadan at det er klart, naar Lejrsæsonen staar for Døren.

Her er en gammel Opskrift paa Imprægnering: Hold til i Vaskekælderen, for det er temmelig store Portioner Vand, der skal arbejdes med; bedst er det nemlig, om man arbejder med en Opløsning paa 30—40 Liter.

Og skaf saa en Gryde, der mindst kan rumme 20—25 Liter, to store Zinkbaljer og en Balje, der kan rumme 40—50 Liter, og kan bruges til at skylle efter i.

I Materialhandelen købes 250 g Alun (Kaliumaluminiumsulfat — koster en Snes Øre) og 250 g Blyukker (Blyacetat — koster vel et halvt Hundrede Øre). Pas paa, at I, der arbejder med Opløsningen af disse Stoffer, ikke har Saar paa

Hænderne, thi har I det, vil I hurtigt opdage, at Bly sukker er temmelig giftigt. Men er blot Huden hel, sker der intet.

Kog 20 Liter Vand. Kommunevand er ikke det allerbedste, da det er temmelig kalkholdigt; Regnvand eller rent Vand fra Indsøer er »blødere« og derfor langt mere anvendeligt. Oplos Alunet deri. I et andet Kar opløses Bly sukkeret i ca. 20 Liter »blødt« Vand. — Lad Oplosningerne blive klare og hæld dem forsigtigt sammen i et tredje Kar uden at faa Bundfaldet med. Lad denne Blanding staa 3—4 Timer. Hæld paany den klare Vædske over i et rent Kar og kast Bundfaldet væk. Nu lægges Teltet i Oplosningen og »masseres«, saa hver eneste Stump af Lærredet bliver gennemtrængt af Vædsken.

(Hvis det er helt ny Teltduk, der skal imprægneres, bør den gennemvædes og tørres før selve Imprægneringen). Det er bedst at lade Lærredet ligge i Oplosningen Natten over. Tag det saa op og lad det dryppe af. Skyl derefter Tøjet i rent Vand, saa at der ikke efterlades Krystaller af Bly sulfatet paa Lærredet. Det kan være praktisk at lade Dugen tørre, umiddelbart efter at den er taget op af Oplosningen, for derefter paany at opbløde den og gennemskylle den, før man atter lader den tørre.

Gamle Aviser

kan bruges til meget andet end til at samle Aske i eller tænde op med.

Efter at have ligget i Vand en Dag eller to, vrides de tørre, formes som Bolde og er en god Erstatning for Briketter.

Lagt over Sæd eller Frugt virker de beskyttende mod Frost.

Efter at være holdt over en Gryde med dampende Vand, er de lige saa gode at polere Vinduer og Lampeglass med som et Stykke Tøj.

Lagt over Klæder efter at være overdryssset med Kamfer, holder de Møllene og Støvet borte.

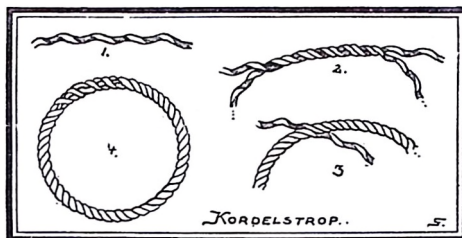
Foldet i lange Strimler kan de bruges som Ildtændere til Kakkellovne og lange Piber.

Lagt glat ind under Gulvtæpper virker de som Filt og forlænger Tæppets Levetid. (Husk paa det, hvis jeres Stue er fodkold!).

Revet i Smaastykker er de langt at foretrække for Hø i »Høkassen«, da de holder Varmen lige saa godt som Høet og samtidig er langt renere og langt lettere at faa fornyet.

Kan du lave en Kordelstrop?

Kan du lave en Kordelstrop? Naa ikke! Saa bør du lære det, for det er en fornøjelig og sjov lille Ting, som kan bruges paa mange Maader. Det er ikke sværere, end at enhver fingernem Spejder med lidt Øvelse og Taalmodighed kan

lære sig selv at lave den, naar han følger Beskrivelsen omhyggeligt og ser nøje paa Billedet.

Til Fremstilling af en Kordelstrop benyttes en enkelt Kordel, der maa være godt tre Gange saa lang som Omkredsen af den Strop, man vil lave. Pas paa, at Kordelen ikke strækkes eller vrides for meget, men at den bevarer sin Facon saa fuldstændigt som muligt (se Fig. 1).

I Nærheden af den ene Ende af Kordelen lægges nu et Øje af den Størrelse, som den færdige Strop skal have, og man snor den lange Ende omkring dette Øje, idet man nøje følger Kordelens Furer (se Fig. 2). Naar man er kommet en Gang rundt, fortsætter man videre i den tomme Fure, saaledes at det oprindelige Reb gendannes (se Fig. 3). Pas paa, at de to Ender gaar forbi hinanden, netop som det ses paa Tegningen — og ikke omvendt.

Nu splejses de frie Kordelstykker ned paa sædvanlig Maade, idet der halveres efter hvert Indstik. De udhængende Dele kappes af, og Stroppen er færdig.

— Hvad kan man nu anvende en saadan Kordelstrop til?

Forst og fremmest er den anvendelig i Teltets Græskant. En Strop, som bindes med Raabaandsknob, er baade klodset og grim; Kordelstroppen er baade fiks og praktisk. Men Stroppen maa selvfølgelig laves i selve Hullet i Græskanten. — Hvorledes skulde man ellers faa den ind?

Der er tyve andre Steder, hvor en Kordelstrop kan gøre god Nytte. Det vil du snart opdage, naar du først har faaet Smag for at lave den.

— Tilslut blot dette: Der kan af Kordelstroppe laves et morsomt Ringspil. Man laver en halv Snes Ringe med Diameteren ca. 8 cm. Linen, de laves af, kan passende være 8—10 mm tyk. Paa et Brædt anbringes en halv Snes lange Som — eller bedre Træpløkke, der har forskellig Værdi, Kasteafstanden kan passende være fire — fem Meter. Et saadant Spil kan være morsomt at have i et Tropslokale eller i en Lejr. Man finder det næsten paa alle Passagerskibe, og det er et udmærket Middel mod Søsye. Det er vel nok det bedste Bevis for, hvor fornøjeligt det er.

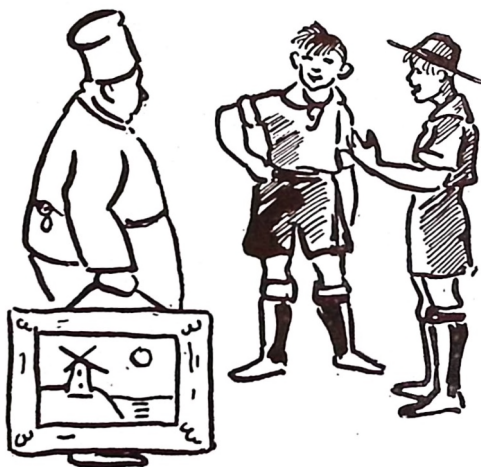
EN KNEBEL VANDRETUR

Jeg er Spejder i Haderslev Trop. En Dag i Jubilæumslejren „faldt“ Ove Holm ind til os. Jeg sad og skrev Brev hjem. Efter en lang Snak om Brevskriveri og hvad man faar ud af det, aftalte vi, at jeg i 1936 sender Breve til Spejdernes Magasin og derfor —

Kære allesammen!

Jeg fortæller denne Gang om en 3 Ugers Fodtur med en Klassekammerat.

»Jeg tramper (at trampe er at standse en Bil og køre med, hvis den standser) den hjem,« sag-

-- snakket Kunst --

de han. »Det gør jeg osse,« sagde jeg. 23 km. havde vi tilbage. Vandret i 3 Uger havde vi. Pungen tom som Hovedet, det første forstaaeligt, det andet paa Grund af Varmen. »Jeg tramper den hjem,« sagde vi begge og rejste os.

Jeg gik paa Strømpesokker eller rettere paa de Traade, der omgav de Huller, Strømperne bestod af. Støvlerne var nemlig bundelendige, ingen Saaler og Overlæderet sprukket som en gammel Kone. Snørebaandet forsvundet og Sejl-garn i Hullerne. Hundevarmt var det. Huden paa Armene var flosset og brændt væk, Hovedet var i samme Tilstand. Gennemsvedte var vi begge, møjtrætte og sure. Undertøjet sortrandet. Skuldrene var saa ømme, at vi ikke kunde løfte Armen en halv Meter, det var Skulderremmens Skyld. 6 Vabler paa den vestligste Fod og 3 paa den anden. Han sagde, han havde et Vabel-Antal, der var omvendt proportionalt med mit. Saa prajede vi en Møbelpolstrerford de sidste 23 km.

Scenen skifter til en pæn Dagligstue med »Kongens Ridt« over Sofaen. Personerne: de to Vandrere plus et hjemligt Ophav, nemlig hans Far.

Ophav: »Raske og glade?« Vi: »Nej.« Ophav: »Sultne?« Vi: »Ja.« Ophav: »Bad?« Vi: »Ja.« Alle ud til højre.

Naar Tæppet gaar op igen, jeg ved Bordet. Over Sofaen fra I. Akt »Olympen« i Guldtryk og »Jason med Faareskind« paa sort Baggrund. 2 Dage senere.

Han ind fra venstre. Han (lidt afsides): »Hvor skal vi saa hen næste Sommerferie?« Jeg højt: »Fodtur i Svejts.« Begge: »Vedtaget.«

Tæppe.

Alt det kommer jeg i Tanker om, naar jeg sidder og kigger i min Dagbog fra sidste Sommer. Dagbog bør man under alle Omstændigheder skrive. Det var en vandrende Mediciner fra Aarhus, der paa en lidt haardhændet Maade lærte mig det. Men det er Kiplings »anden Historie«. Vi bliver ved den første. — Jeg sidder altsaa og

kigger i omtalte, med Skønskrift skrevne og med Omhu udførte Dagbog. Egentlig burde alt dette her skrives paa Vers; de Billeder, jeg har taget ved Hjælp af et »baby box« og en stor Portion Held, berettiger dertil. Vi drog ud som nøgterne og realistiske unge Mennesker og kom hjem

-- stege Pølser midt paa Vejen --

fulde af Poesi og hostrupsk Romantik. Naar jeg i Tankerne følger den »Romantikkens Kongevej« vi gik ad, bliver jeg helt vemodig tilpas. (Et Stykke af Vejen fulgte vi forøvrigt ogsaa »Oksevejen«).

Her er et Billede af en Englænder, vi traf i Toftlund, her 7 Tyskere fra Kjelstrup Strand. Her en Lollænder og 3 Danskere fra Krusaa, mandolinspillende Københavnerne og en guitar-spillende Nordmand. — Herbergsfatter Jensen i Sønderborg, prægtig Fyr — og Herbergsmutter, Frøken Schibler i Kollund. Madvenner i Skærbæk og Kaffevenner i Hoptrup. Overgendarm Petersen fra Krusaa (der fik os til at stege Pølser midt paa Vejen) med Danmarks flotteste Overskæg. — Der sidder Kammeraten og skaaler i Kaffe med Ribe Domkirke og her et Billede af af mig, der ligger og snuer i en Granhytte, vi lavedeovre ved Emmerlev, da vi ingen Huse kunde finde. Det er lidt uskarpt. Vi har taget mange Fotografier og ønsket at tage flere end-

nu. — Maaneskin paa Gaansager Hede, Lejrbaal ved Graasten Fjord, Skove, Fyrtaarn og flinke Fyrmestre paa Als.

Vi har vandret i Marskegnene langs med Digterne; vi har bjerget Hø og spillet Harmonika i Skærbæk og faaet Middag med tre Retter Mad i Tønder; trukket Faar hjem i Emmerlev og snakket Kunst med en Bager i Hjerpested; brækket tysk paa Knivsbjerg og engelsk med en Hollænder i Aabenraa. Beundret Landsbykirkers Indre og Landsbydegnes Ydre, været sløve og trætte, overmodige og glade, sejlet med Motorbaad ved Solopgang ind ad Aabenraa Fjord. — Vi har hjulpet ældre, svenske Damer med at lappe Bildæk og unge, danske Damer med at spise Ispinde ved Flensborg Fjord.

Vi har svømmet i Østersøen og soppet i Vesterhavet, dykket i Vidaaen og drukket af

-- spillet Harmonika --

Kongeaen. Vi har sprængt af Sted og ligget stille i flere Dage, spist Jordbær i Broager og drukket Bouillon i Arnum, og vi har hele Tiden været klar over:

Engang Fodtur altid Fodtur.

Med Spejderhilsen.

Jes.

Det bliver sværere og sværere at være Forbryder Af NIELS MEYN

I gamle Dage var det ikke saa svært at være Storforbryder, vel at mærke naar man ikke blev grebet paa fersk Gerning. Skete dette, ja, saa led man en grusom Straf, saadan som jeg i en tidligere Artikel har skildret, da der blev fortalt om Torturen som Middel til at skaffe Tilstaaelser.

Men havde en Morder begaaet Ugerningen, el-

Amerikansk Politimand skærer en Revolverkugle ud af en Træstub, hvor den flog ind efter det dræbende Skud. Nu skal den mikroskopisk undersøges.

ler en dristig Tyv plyndret et Hus eller en Bank og først var sluppet væk med Udbyttet og ikke var blevet set og kendt; ja, saa havde han alle Kortene paa Haanden. Fingeraftrykkene kendte man intet til. Aviser og Radio til Efterlysning eksisterede jo heller ikke. Derfor kunde man endnu op i den nyere Tid se, hvordan de frække Bedragere og Svindlere kunde leve højt gennem mange Aar ved stadig at rejse fra den ene store By til den anden, naar de havde drevet det for vidt eet Sted.

I vore Dage er det anderledes. Den moderne

Polititeknik arbejder Haand i Haand med Videnskaben. Først og fremmest er der

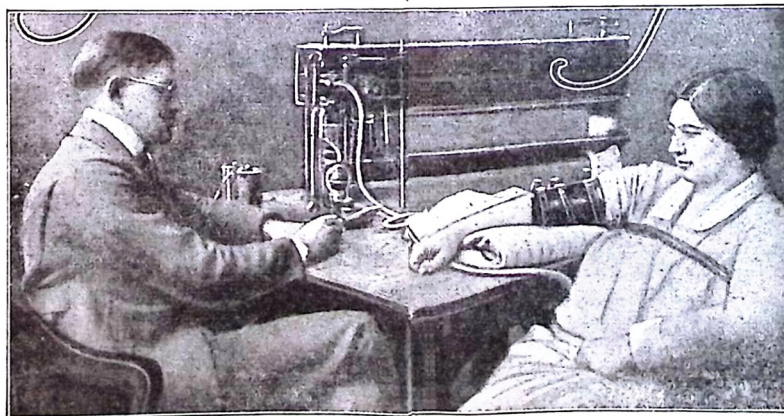
Fingeraftrykkene, der har skaffet Politiet et af de virksomste Midler i Kampen mod Forbryderne. Grundlaget for denne Metode er for det første, at de mærkelige fine Riller, enhver har paa Fingerspidserne, aldrig forandres hos det enkelte Menneske fra Fødsel til Død, og for det andet, at man aldrig har konstateret ens Fingeraftryk i alle Enkeltheder hos to Mennesker. Paa en sindrig Maade har man forstaaet at klassificere Fingeraftrykkene, saa de kan udtrykkes i ganske enkle Tal. Hvad dette betyder, vil et lille Eksempel vise: Ombord paa en stor Atlanterhavsdamper forsvandt der et kostbart Smykke. Man mistænkte en bestemt Passager, som imidlertid havde sit Pas i Orden og kunde legitimere sig som en hæderlig Forretningsmand. Skibets Detektiv lod alligevel tage hans Fingeraftryk, og saa sendte man pr. traadløs Formlerne ud. Det varede ikke længe, inden man havde faaet Svar. Man havde Mandens Fingeraftryk i Arkivet. Han var en berygtet Forbryder, som gentagne Gange havde været straffet for Smykketyveri. — Saa maatte Hr. Forretningsmanden trods alle Protester vandre i Spjældet. Havde man ikke haft Fingeraftryksmetoden, havde man været nødt til at lade ham slippe og ovenikøbet give ham en Undskyldning.

★

Lidt om moderne Polititeknik

Fingeraftrykseksperten er ofte Dan og der har opnaaet en jurauvseende Øvelse i at læse de hemmelighedsfulde Riller.

Et psykoteknisk Forhør over et Vidne. Hørdag hun bliver urolig eller angstelig, fortæller Apparaterne om hendes Sindsstemning.

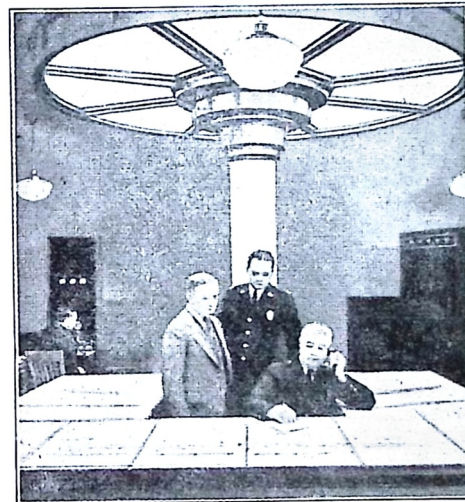
Spor paa Gerningsstedet.

Ved systematisk at undersøge et Gerningssted for en Forbrydelse finder man foruden Fingeraftryk en Masse andre Spor; Forbryderen kan have sat Fodspor, og hans Værktøj laver bestemte Mærker, der er karakteristiske for netop det Værktøj. Ligeledes har hver Revolver sin egen ganske bestemte Mærkværdighed, der ved en mikroskopisk Undersøgelse kan paavises. Har man et Skaarspor efter et Stemmemejern, eller finder man Kuglen i en dræbt Mand, ja, da kan man ved Hjælp af sindrige Apparater bevise, at Skaaret er lavet med et bestemt Værktøj eller Kuglen skudt af en bestemt Revolver.

Ligesom man i Tal kan udtrykke Fingeraftrykkene, saa kan den erfarne Politimand ved Opmaalinger og Undersøgelser af et Gerningssted samle alle Enkeltheder i Formler, som karakteriserer en ganske bestemt Fremgangsmaade ved Forbrydelsens Udøvelse. Hver Forbryder har sin egen Metode og sine egne smaa Ejendommeligheder. Derfor kan en erfarne Politimand, som kender de professionelle Forbrydere, ofte ved Undersøgelsen af Gerningsstedet udpege en kendt Forbryder og sige, at det er

hans Arbejde, man her staar overfor. Det sker ogsaa, at en dristig Stor-tyv igennem lange Tider udover det ene Indbrud efter det andet, uden at det lykkes at fange ham. Men saa sker det saa at sige altid, at han en skønne Dag bliver nappet, og saa har man i Forbryderprotokollen en Liste over Indbrud, hvor alle de tidligere ganske ens Indbrud staar op-

tegnet som udøvet af ukendt Gerningsmand. Men nu har man altsaa Manden, som netop viser de mange smaa Ejendommeligheder, ja, man finder maaske endogsaa Værktøj, som har været brugt ved de tidligere uopklarede Tilfælde, og til Tyvens Overraskelse sigtes han for alle de mange Forbrydelser, som han slet ikke regnede med, at man kunde opklare.

Den vagthavende Betjent med Kortene over Stadens Distrikter. Han kan straks give Ordre til Radiovagten.

Radioen tages mægtigt i Brug.

Naar der begaaes en Forbrydelse, har det — ligesom ved en Ildebrand — den allerstørste Betydning, at Politiet omgaaende møder paa Gerningsstedet. Sker der f. Eks. et Mord, saa er Chancerne for at gribe Morderen jo størst umiddelbart efter, at Ugerningen er sket.

Man har i Amerika organiseret en højst moderne Metoder. Paa de store Stationer hænger der Kort over Distriktet, som er inddelt i mange smaa Stykker, hvert med sit Nummer. Alle de patruljerende Politibil, og dem der der mange af, har Radiomodtager paa en ganske bestemt Bølglængde. For nogen Tid siden skete der saaledes i en amerikansk By et Dobbeltmord paa 21. Etage i en Skyskraber.

En Bandit skød to Mænd og flygtede saa med

sin Kæreste, som havde lokket de to Ofre op i Huset. Mordet blev straks opdaget, Morderen var klar over, at man vilde bevogte Elevatoren, derfor gik han ganske aabenlyst ned ad Trappen. Der var imidlertid blevet ringet efter Politiet. Den vagthavende ved Radioen raabte øjeblikkelig ind i Afsenderen: Distrikt 20, Afdeling 5, Mord anmeldt. Diriger Patruljebiler derhen. Besæt alle Nedgange.

I samme Sekund blev dette hørt af samtlige Patruljebiler, og en af dem var lige i Nærheden af det betegnede Sted. To Betjente, væbnede med Revolvere steg ud, netop som en ung Mand med en Dame under Armen nok saa sorgløst slentrede ud gennem Porten. Flere Biler kom til, og man fandt de myrdede. Alle, der søgte at forlade Huset, blev tilbageholdt. Hos den unge Mand fandt man en automatisk Revolver med Lyddæmper. To Skud var lige affyret. Altsaa maatte han med paa Stationen. Det konstateredes snart, at Kuglerne i de dræbte var afskudte med hans Revolver, og saa var han færdig.

Omgaaende Tilstedeværelse paa Gerningsstedet — med moderne Teknik og Videnskab som Politiets Hjælpere, dette er de to Grundtræk i det moderne Politis Kamp mod Forbryderne. Men dertil kommer saa et andet Moment, som ikke maa glemmes. I vore Dage, hvor Afgørelsen for Domstolen sker ved Lægmand, der ikke kender til Polititeknik eller til Lovens Finesser, hænder det Gang paa Gang, at den dygtige Forsvarer kan faa en mistænkt frikendt, naar der ikke foreligger virkelige Beviser.

Det bedste er at skaffe saa mange Kendsker-

ninger, at Forbryderen ikke kan andet end tilstaa. Og her har man i den nyeste Tid taget endnu en Gren af den moderne Videnskab i Brug. Man anvender psykoteknisk Forhør. En Mand kan beherske sit Blik og sit Ansigt, naar han bliver urolig. Men Hjertet og Nerverne er man ikke Herre over. Man behandler Anklagede, som om han var en Patient, der skal undersøges. Forskellige Apparater, som kan kontrollere Aandedræt og Pulsslag, bliver spændt paa, og saa begynder man at udspørge. Man kan mærke, hver Gang Forbryderen bliver urolig, og saa kan man efterhaanden stille Spørgsmaalene videre og mærke sig, hvad det er, han frygter skal blive berørt; paa den Maade kan man virkelig faa gode Fingerpeg om Ting, som Forbryderen ellers aldrig vilde røbe.

Paa samme Maade med Afhøring af Vidner. En Morder er godt gemt, og man afhører hans Kæreste, som naturligvis vil dække over ham. Hun faar en Række sølsomme Spørgsmaal, som hun ikke begriber, men Apparaterne fortæller, hvad der foregaar i hendes Tanker. Spørger man saaledes om et Gemmested, saa mærker man maaske, at hun bliver urolig, og Svaret tænker hun over. »I Byen,« svarer hun. Ved Gemmestedet tænker hun paa Morderen, som skjuler sig, og hun siger derfor i Byen. Man regner saa med, at han er paa Landet. Og ved at spørge logisk videre, kan man faktisk faa de mest forbløffende Oplysninger. Det lyder som den gode gamle Selskabsleg: »Dyre-, Plante- og Mineralriget«, men det er ikke desto mindre prøvet i Praksis og har givet overraskende Resultater.

Niels Meyn.

EN CHANCE

Den højt ansete engelske Oberst Holman James, som iøvrigt besøgte Danmark sidste Efteraar, har skrevet til mig og spurgt, om jeg kendte en ung Mand, som havde Lyst til at komme til England for at lære Sproget. Obersten har et herligt Gods i Surrey med Heststutteri, og her vilde han gerne have en ung Mand, bl. a. til at hjælpe sig med Hestene. Helst en Spejder. Den paagældende vil faa familær Stilling men ingen Løn. Han skal ikke betale for sit Ophold.

Ogsaa en ung Pige vil kunne faa Plads i Huset — paa samme Vilkaar.

Jeg kender Obersten personlig, han er en storartet Mand, har rejst over hele Verden, drevet Storvildtjagt i Afrika, kommanderet et Kavaleriregiment under Verdenskrigen, og han er en af Englands bedste Ryttere. —

Er der nogen, der har Lyst.

Tag Carstensen.

Engelsk Søspejderbesøg!

Til Sommer kan de københavnske Søspejdere vente Besøg af nogle engelske Kammerater, idet the Assistant Commissioner for Londons Søspejdere, Mr. A. E. Mackenzie, gennem Mr. Martin har forespurgt, om en Trop paa 25 Drengene kan aflægge et Besøg i København og Omegn i Dagene fra 8. til 23. August.

Det er nu henvend 9 Aar siden, engelske Søspejdere i større Antal gæstede København under Det 2. internationale Søspejderstævne i 1927, og de danske Søspejdere vil sikkert være glade ved at opfriske Bekendtskabet med deres engelske Kammerater.

Vi kommer nok i nogen Grad til at revidere vor Opfattelse af de engelske Søspejdere som

University Rover Sea Scouts med en Deep Sea Scout som Navigator foretog i en 18 Tons Lystskonnert til det internationale Rovermøde i Sverige afvigte Sommer.

Turen gik gennem Kielerkanalen via Gotland til Ingarö og gennem Götakanalen og Kielerkanalen hjem til Ramsgate, ialt ca. 2500 miles. Med Undtagelse af Götakanalfarten foretoges hele Turen under Sejl og uden Uheld af nogen Art.

Hosstaaende gengives et lille Billede af de seks raske engelske Gutter; Føreren, Deep Sea Scout R. D'Almoine, kan kendes paa det noget mørkere Halstørklæde. Landspejderen i Forgrunden er en svensk Rover.

Planen om det engelske Søspejderbesøg er nu overgivet til Københavns Søspejderdivision, som sikkert vil vide at realisere den til gensidig Ære og Glæde.

*

Siden ovenstaaende er skrevet, er Chefen for Københavns Søspejderdivision, Prokurist Oscar Schou Christensen, traadt i direkte Forbindelse med Mr. Mackenzie og har bl. a. bragt i Erfaring, at den paagældende Trop, The Hampstead Sea Scouts, er de samme Londonske Søspejdere, som for nogle Aar siden var Aalborg Søspejders Gæster.

K. V. Hoyer.

Søspejder Commissioner.

Typiske engelske Søspejdere.

værende væsentligst Kyst- og Flodspejdere. En lille Artikel i »Scouts on the Seven Seas« beretter saaledes om en Langtur, som fem Cambridge

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082

Fodbo'ddragter og Støvler.
Gymnastikdragter og Sko.
Alt til Athletik.

Forlang
Katalog

10 pCt. Rabat til alle
Spejdere.

En engelsk Ulveunge blev spurgt, hvorfor man skulde holde sine Negle rene. Han svarede: »Fordi ellers vilde man komme til at sluge Snavset, naar man bider Negle«. En anden afbrød imidlertid med en helt ny Forklaring: »Nej, det er fordi, at naar man kradser nogen, saa skal der ikke komme Blodforgiftning.

*

Naar Klokken er 12 i København, er den

14 i Aden	21 i Melbourne
7 i Buenos Aires	6 i New York
5 i Chicago	12 i Oslo
13 i Konstantinopel	19 i Peking
11 i Helsingfors	10 i Reykjavik
14 i Leningrad	20 i Yokohama
11 i Madrid	12 i Stockholm

*

Nogle Havnearbejdere i Aalborg var for nogen Tid siden ved at losse den norske Korndamper »Sporhill« af Bergen, der var ankommet til Aalborg med en Ladning Korn fra Texas i U. S. A.

Da en Havnearbejder Sindal tog en af Kornsækkene for at bære den op, udstødte han et højt Skrig, idet han blev angrebet af en Slange, der laa skjult mellem Sækkene. Han flygtede tillige med sine Kammerater op paa Dækket, og der blev sendt Bud efter Redningskorpset, ved hvis Hjælp det lykkedes at faa det farlige Dyr puttet i en stor Kornsek. Det viste sig, at Slangen, der maalte ca. 5 Alen, var af den mest giftige Art.

Den er blevet overleveret til Zoologisk Have i Aalborg.

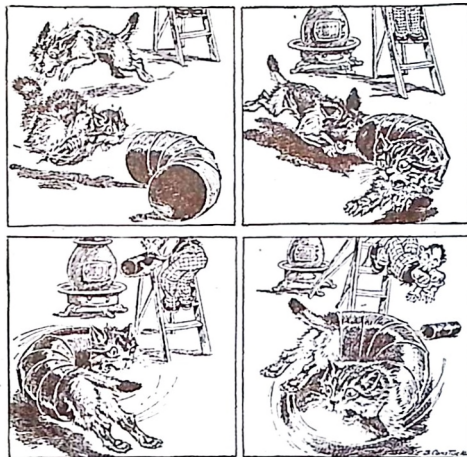
*

Faderen: Hvorfor sad du over i Dag?

Palle: Jeg vidste ikke, hvor Azorerne var.

Faderen: I Fremtiden vil du nok være saa god at vide, hvor du lægger dine Ting.

*

En frygtelig Oplevelse.

Pjevs og Pjuske

„Du maa ikke puste saadan, Pjevs, vi skal prove at overrumple ham“.

*

Fodrer du de vilde Fugle?

KORPSET RUNDT

Cand. mag. Erik Steen er blevet Tropsfører for Erik Menveds Trop i Horsens.

1. Randers Trop har i Januar fejret sin 25 Aars Fødselsdag bl. a. ved Udsendelsen af et meget smukt Jubilæumsskrift. Det indeholder en Mængde udmærket Stof, godt egnet til Propaganda. Det kan købes hos Tropsføreren, Adjunkt Erik Garby, Randers, og det koster Kr. 1.25 + Porto.

Efter at Erik Menveds Trop er blevet fuldtallig, har Forerne i Horsens besluttet at danne en ny Trop, der skal hedde »Vitus Berings Trop«.

Nakskov Troppen har bestaaet i 15 Aar. Fødselsdagen blev fejret ved en meget vellykket Fest paa Hotel Skandinavien. Forældrene benyttede Lejligheden til at takke Tropsfører Keis for det store Arbejde, han gør for Drengene.

Der er oprettet en Ulveflok i Nakskov under Ledelse af Frk. Knuppert.

Hillerød-Spejderne har ved en smuk Fest taget Afsked med deres gamle Tropsraadsformand, Stationsforstander Bang. Spejderne overrakte Hr. Bang et Maleri af Tropskhytten.

Der er i Hillerød oprettet et Troppsamfund.

Ingeniør Schjellerup, Nakskov, der har været Spejder i 25 Aar, har modtaget Spejderkorpssets Hæderstegn.

1. Silkeborg har nu erhvervet deres eget Hus, der snarest vil blive indrettet til Trops- og Patruljelokaler.

Midtjyske Division tæller nu 25 Troppe og 15 Flokke med ialt 950 Spejdere og Ulve.

Nørrejske Division venter til Sommer Besøg af 60 amerikanske Drenge, der skal indkvarteres hos Divisionens Spejdere.

Gedser Trop har afholdt Kursus til Samaritermærket, der sluttede med en offentlig Prøve, der havde samlet mange Interesserede. Kursus'et lededes af Læge Nutzhorn, Gedser.

Der er startet en ny Trop i Odder under Ledelse af Hr. Johs. Hjortshej. Troppens Navn er »Stærkodder«.

Kong Skjolds Trop har afholdt en overordentlig vellykket Nytaarsfest med Fyrværkeri for Troppens Spejdere og Ulve.

Kong Skjolds Trop.

1. Brønderslev tæller nu 24 Spejdere, og man venter yderligere Tilgang. Troppen har faaet overladt en Granplantage af Fabrikant P. Nielsen og omgaas nu med Planer om Tropshus.

Tønder Spejdernes Orkester har fornylig medvirket ved et Møde i Sød arrangeret af »Det unge Grænseværn«.

Der har været Indbrud i Gilwell-Hytten paa Storedam. Tyvene har stjaalet 15 Kr. og 50 Kr. i Konserves.

Taastrup Trop har i Anledning af 25 Aars Jubilæet stiftet et Troppsamfund.

Glenterne, Nykøbing F., har fejret sin 11-aarige Fødselsdag ved Afholdelsen af en smuk Fest og Udsendelse af en interessant og fyldig Aarsberetning. Denne kan faas for 75 Øre hos Carl Jespersen, Frisegade 44, Nykøbing F.

Nykøbing Bytrop har oprettet en Ulveflok og en Roversafdeling. Troppen er i god Fremgang under Ejner Nielsens dygtige Ledelse.

Redaktøren siger-

SOMMERENS LEJRE

Her er en samlet Oversigt over alle de Lejre, hvortil vi har faaet Indbydelse til Sommer.

Der har meldt sig flere Troppe, som gerne vil til Norge, saa den Lejr er altsaa »optaget«.

Men Korpset modtager gerne snarest Meddelelse om, hvem der ønsker at deltage i de forskellige udenlandske Foretagender.

SVERIGE

22.—29. Juni. 20 Deltagere. Lejrkontingent: sv. Kr. 16.00. N. T. O.s Nationallejr ved Jönköping. Lejrudrustning medbringes.

NORGE

6.—15. Juli. Ingen Begrænsning i Deltagerantal. Lejrkontingent: n. Kr. 16.00. Norsk Spejdgutt-Forbunds Jubilæumslejr paa Jeløya i Oslofjorden. Rejsseudgifterne vil beløbe sig til omkring 40 d. Kr. regnet fra København.

ESTLAND

10.—20. Juli. Ingen Begrænsning i Deltagerantal. Lejrkontingent: e. Kr. 16.00. Estlands Spejderkorps' 3. Korpslejr ved Haapsalu.

ØSTRIG

17.—27. Juli. Ingen Begrænsning i Deltagerantal. Lejrkontingent ikke fastsat endnu. Österreichisches Pfadfinderkorps »St. Georg« (kattolsk) 1. Nationallejr i Laxenburg ved Wien.

FINLAND

18.—27. Juli. Ingen Begrænsning i Deltagerantal. Lejrkontingent: Fmk. 150,00. K.F.U.M.s Scoutförbund i Finland Forbundslejr ved Nådendal. Rejsseudgifterne vil antagelig beløbe sig til omkring 50—75 d. Kr. regnet fra København.

FÆRØERNE

Vil nogen til vore fjerne Øer? — For nylig har Sigismund Brestisons Trop paa Færøerne spurgt, om der ikke var 15 danske Spejdere, som havde Lyst til at tilbringe 3 Uger i Sommerferien paa de fjerne, danske Øer. Rejsen vil koste ca. 90 Kr.

SYD-ENGLAND

1.—9. August. Deltagerantal 5. Alt gratis fra Ankomsten til en engelsk Havn. Kun Rejsen til og fra England skal altsaa betales. Moderation paa Baaden Esbjerg-Harwich gennem Herbergs-Ringen, som Korpset er tilsluttet.

Lejren holdes som Distriktslejr for de sydlige Grevskaber nær Plymouth. Det ventes, at Ba-

den-Powell vil gæste Lejren. Der skal kun medbringes personlig Udrustning og Tæpper.

FRANKRIG

Jeg naaede ikke i sidste Nummer at fortælle om Indbydelsen til en fransk Lejr. Den er meget fristende. — Det er Korpset »Éclaireurs Unionistes de France«, der indbyder os til en Lejr ved Colmar i Elsass. Lejren varer fra den 7. til den 17. August. Oplysninger om Lejrkontingent og Billetpriser er endnu ikke kommet, men det vil blive meget billigt, skriver det franske Korps.

NORD-ENGLAND

1.—9. August. Ingen Begrænsning i Deltagerantal. Lejrkontingent: £ 0-12-0. Distriktslejr ved Raby Castle i County Durham ved Byen Darlington. Baden-Powell har tilsagt sin Nærværelse.

Korpset vil forsøge at sende Repræsentanter til alle disse Lejre. Kernen i hver Delegation skulde gerne være en hel Trop, men kan det ikke lykkes at finde en saadan, vil et Hold blive samlet under en ansvarlig Førers Ledelse. Angaaende Rejsudgifterne kan meget vanskeligt noget bestemt siges, før man har et Deltagerantal at regne med. Alle Interesserede anmodes derfor om — gennem Tropsføreren — at indsende foreløbig Anmeldelse, der ikke er bindende, til Korpskontoret inden 1. April d. A. Enkeltspejdere maa vedlægge Stambogsblad.

Gamle Blade.

Tropsfører L. Møller Jensen, C. F. Richsvej 99 C, Kbhvn. F., ønsker Nr. 7 af 16. Aargang (Maj 1932). Skriv direkte!

»Holder du af mig«

Denne udmærkede Sang er af Bjørnstjerne Bjørnson (»En glad Gutt«). Det har jeg faaet at vide af saa mange Spejdere og Førere; at jeg ikke har kunnet takke dem enkeltvis. Hermed siger jeg Tak for Ulejligheden.

Med Spejderhilsen

Tage.

Lord Tweedsmuir, the Governor-General of Canada, has been invested as Chief Scout of the Boy Scouts Association in Canada in succession to Lord Bessborough.

The ceremony followed very closely that of the enrolment of a Tenderfoot, and the new chief Scout made his Scout Promise. Afterwards Lord Tweedsmuir said: »I am very proud to have an official connection with a movement which I have watched with admiration from its beginning. It was founded by a very old friend of mine, and there is no youth movement in the world comparable to it. If I can do anything while I am here in Canada to help this great work, please command me.«

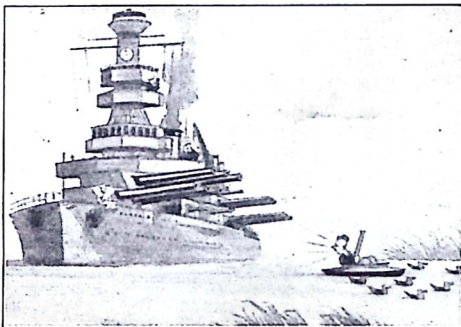
Et australsk Spejderblad skriver: Aften medicinske Studenter, som er indfødte Papuaer, har lige fuldført deres Studier ved Sydney Universitetet og er vendt tilbage til deres Hjemland. De har dannet Verdens første Spejdertrop af Læger, og de vil udføre deres Arbejde i Spejderuniform. Deres Tjeneste vil føre dem ud paa Ture i vildt Terræn paa over 100 miles.

Segelflygplan har tidligere bogserats till höjder på omkring 4000 meter. I Ryssland skall man söka slå rekord med ett stratosfärplan, som nu håller på att konstrueras. En särskild ballong tillverkas, som för upp segelplanet till 30,000 meter. Där uppe lösgöres segelplanet från sitt hölje. Man beräknar, att planet därifrån skall uppnå en hastighet av mer än 400 kilometer i timmen. Vart ballongen skall ta vägen är inte känt!

The earth is belted with more than 300,000 miles of submarine cables, over 100,000,000 miles of telephone wires, and with 5,000,000 miles of telegraph cables.

Blaahvalens Unge er ved Fødslen 7 Meter lang.

Ven der Kaiser von Japan mit einem Offizier unzufrieden ist, lässt er ihm einen Teller Suppe bringen. Das ist die grösste Miszbilligung, die einem japanischen Offizier passieren kann; er würde lieber den Tod erleiden, als diese Schmach.

Kan I komme væk! Jeg fandt Stedet først.

Det ringede fra Kahyt Nr. 65 og Kahytsjomfruen traadte ind til den døds-søsyge Passager.

— Er der noget, jeg kan bringe Dem? spurgte hun med sin englemilde Stemme.

— J—ja T—Tak, Jom—jomfru, klaprede han hvis De kunde bringe mig lidt Fastland eller i det mindste en Ø eller hvis De ikke kan, vil De saa ikke nok være saa elskværdig at sænke Skibet

Et voksent Menneske har 25 Billioner røde Blodlegemer.

Sidste Aar alene eksporteredes 300,000 Slangeskind fra Indien til England. — Mus og Rotter er ved at blive en Landepage i Indien.

NØDSSIGNALET

OVERSAT FRA SVENSK VED E. J.

Lige siden Rasmus Jorgensen og Gunnar Storm forliste en barsk Vinteraften paa Jammerbugtens Rev lige ud for Skagens Vestkyst, havde de trofast holdt sammen.

Nu sad de paa Rælingen og smaasluttede. Vinduerne i San Franciscos Skyskrabere lyste mod Nathimlen. Længs Kajen kastede Lygterne deres Reflekser i det mørke Vand; om Bord var der tyst og stille. En og anden Kuli luskede forbi i Filttøfler, og ved Lastlugen sad nogle Negre og pludrede.

»Nu har vi faaet vore Ønsker opfyldt. Saa snart jeg har sejlet Kloden rundt, rejser jeg hjem og gifter mig,« sagde Rasmus.

»Og efter den Tid bliver jeg alene. Vi har holdt sammen og været gode Venner, og det kan behøves nu. Det kan virkelig behøves nu,« svarede Gunnar.

»Hvorledes det?«

»Ja, havde det bare været en ordentlig Besætning, saa havde det nok gaaet an; men med saadanne Arbejdskammerater — lumske Kulier og smudsige Negre; og saa skal vi oven i Købet ligge sammen med dem i Skansen, bare de ikke lugtede saa væmmeligt.«

»Naah, skidt med det, man kan vænne sig til alt,« trøstede Rasmus.

»Havde jeg vidst, hvad det var for Pak her om Bord, saa havde jeg ikke taget Hyre.«

»Heller ikke jeg.«

»Og nu er det kun Kaptajnen og Første Styrmand og Telegrafisten, der er hvide. Og Kaptajnen er fra Sydstatene. Har du set, hvor mørk han er i »Synamentet«? Han ser nøjagtigt ud som en Slavejæger, nøjagtigt saadan en, som jeg har læst om i »Onkel Toms Hytte.«

»Den har jeg ikke læst, men skal vi ikke ta' og holde op med at tale om dem? — Fyrene er jo meget hyggelige, selvom de skæver lidt til os og lugter ilde; det er jo kun Bagateller.«

Ude i Bugten hørtes taktfaste Aareslag. Baaden kom nærmere og lagde til ved Falderebs-trappen. Første Styrmand klatrede om Bord.

Da han passerede de to, standsede han og rakte Rasmus et Brev.

»Jeg fik det her paa Sømandshuset. Det har dansk Frimærke.«

»Hør du, det er fra Rigmor,« hviskede Rasmus, og hans Øjne straalende.

Rigmor var Danskerens Kæreste. Da de strandede ved Jammerbugten nogle Uger før Jul, havde Formanden for Redningslauget taget sig af dem begge to, og Enden paa Historien blev, at Rigmor, Formandens eneste Datter, Juleaften fejrede sin Forlovelse med Rasmus.

Rasmus læste sagte Brevet, men pludselig begyndte han at trampe op og ned og gestikulere vildt med Armene.

»Hvad er der i Vejen med dig? Er du gaaet fra Forstanden,« spurgte Gunnar.

»Rigmors Moster er død.«

»Naa, det er vel ikke noget at blive saa tosset over.«

»Rigmors Moster har testamenteret Rigmor 20,000 og sin Gaard, og nu vil Rigmor have, at jeg hurtigst muligt skal rejse hjem og gifte mig med hende. Og det gør jeg. Ta'r første Baad! Hej! hej! Kan du tænke dig nogen gladere Nyhed,« raabte Rasmus.

Og i sin overvældende Glæde gav han sig til at dunke Gunnar i Ryggen.

»Hov, hov, kære Ven. Jeg synes ikke, det er morsomt — for min Skyld, men jeg under dig alt godt. Hvordan skal det nu gaa med mig, som alene skal rejse med denne Pram.«

»Du maa holde dig til Radiotelegrafisten; han ser ud til at være et pænt Menneske.«

»Du har jo taget Hyre; det er ikke saa let at stikke af! Hvordan skal du klare den,« indvendte Gunnar.

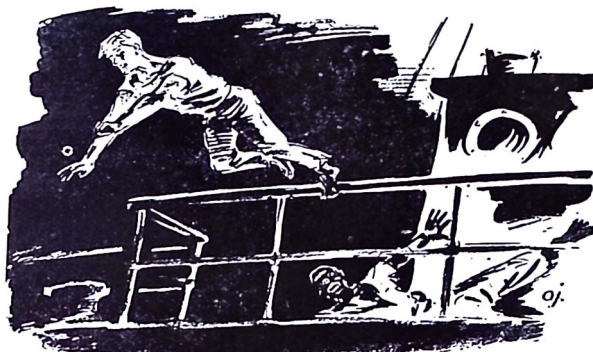
»Jeg rommer, og du følger med mig; for Resten, ærligt talt, er dette ikke en Skude for dig. Vi be'r Skipperen om Lov til at gaa i Land, og saa er den klar. Hjem skal jeg, om jeg saa skal svømme.«

De gik ind i Skipperens Kahyt og fremførte deres Ærinde. Kaptajnen sad foran sin Whisky-grog. Næsen var mere blaarød end sædvanligt, og Øjnene svømmede som Sardiner i Oliven.

»Gaa i Land, messieurs? Gaa i Land. Ha, ha, ha. Ikke Tale om. Er man kommet om Bord paa »Virginia«, saa bli'r man der. Der er Døren.«

Skipperen gjorde et Tegn med sin store, haarbevoksede Haand, tog sig en Slurk, satte Glas-set fra sig og sank hen i Grublerier, ubekymret om de to Sømænd.

»Det nytter ikke noget at gøre Vrovl. Kom,

„Inden Negerhoben havde faaet fat i ham, havde han svunget sig ud over Rælingen ...“

saa gaar vi,« hviskede Rasmus.

Næppe var de kommet ud af Kabytten, før end de saa Kaptajnen komme dinglede gennem Gangen. De veg ind til Siden; Kaptajnen gik forbi dem.

»Rasmus, jeg sniger mig efter Skipperen og ser, hvor han skal hen. Jeg er overbevist om, at han har lugtet, vi vil rømme.«

Gunnar sneg sig efter Kaptajnen.

Det var helt mørkt om Bord, saa han kunde uset høre, hvorledes Kaptajnen gav Ordre til en voksen Negerbasse.

»De der, begge garconerne — de der Ty-skere, eller hvad de nu er, tænker vist paa at stikke af, Jim ska' holde Øje med dem, og Jim har Ansvar for, at de bli'r om Bord. Jim er stærk.«

»Ja, Kaptajn,« svarede Negeren og grinede med Tænderne.

Derpaa rokkede Kaptajnen tilbage til sin Grog.

De to unge Mennesker holdt Krigsraad.

Lidt derfra stod Jim som en Hund og holdt Vagt.

Jim forsøgte at lytte efter, men begreb naturligvis ikke et Ord af, hvad Skandinaverne sagde.

»Tror du, han tæver os?«

»Det gør han nok! har du Penge? Jeg har ikke. I det mindste ikke tilstrækkeligt,« mente Rasmus.

»Og desuden skal jeg bruge til Hjemrejsen.«

»Jeg har kun lidt.«

»Det vigtigste er, at du kommer af Sted. Jeg taler med Jim, og saa kan du ved Lejlighed stikke af. Med mig skal der nok blive Raad senere.

Gunnar gik hen til Negeren og gav sig i Snak med ham. Men Jim svarede kort og knapt. Han var en tro Tjener. Gunnar bad ham om at lære ham at steppe. Han prøvede paa at smelde med

Fodsaalerne i Dækket, men det mislykkedes, og Jim glemte at være tro Tjener.

»Saaledes skal du bære dig ad.«

Og Jim steg og sang, og Fodsaalerne smeldede mod Jern-dækket, og Sveden løb ned ad hans Blanksvartekinder.

Rasmus kom hen til dem.

»Der ligger en af de sorte i Robaaden; jeg maa svømme i Land, Farvel med dig; kig ind til os. Vi kommer til at bo ved Frederikshavn. Adjø.«

»Hva' si'er han,« spurgte Negeren mistænksomt.

Gunnar fattede sig. Han tog en Blyant op af Lommen og rakte den til Rasmus.

»Han vil vist skrive Kærestebreve. Han vilde ro i Land og lægge Brevene i Postkassen, men Kaptajnen sagde Nej,« svarede Gunnar. »Her har du Blyanten, men jeg vil have den igen.«

Rasmus tog Blyanten og forsvandt i Mørket. Jim og Gunnar genoptog Øvelserne i Negerstep.

Men efter en Tids Forløb syntes Gunnar, at han hørte et stille Plump helt agterude, og senere saa han utydeligt i Lysrefleks fra Kajen noget mørkt, der bevægede sig fremad.

»Nu er han sikkert i Land,« tænkte Gunnar, mens Jim steg foran ham. »Nu er det min Tur.«

Han steg frem mod Rælingen. Hurtigt svang han sig over og kastede sig i Vandet. Men knapt var han kommet op til Overfladen, før end han hørte et Plump bag sig og mærkede et kraftigt Tag i sin Nakke. Han fik et Slag, og blev derpaa bugseret tilbage til »Virginia« af den stærke Neger.

Næste Morgen Kl. 5 lettede »Virginia« Anker og satte Kurs mod Honolulu.

Den fineste Mælk og Fløde
leverer

Trifoliums Mælkforsyning

Al original aflappet Fløde, Sødsmælk og Jerseymælk stammer udeikken-
de fra Besætninger, der har bestaa-
et Tuberkulinprøven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvarte-
ret, eller telefoner til C. 385 (10 Ledn.)

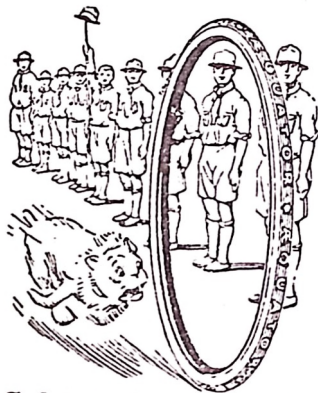
Svend er Troppens Mesterkok

han er nemlig **OXO**
Mand

Der er ingen, der kommer op paa Siden af Svend i Madlavning — han staar ubestriddt som Troppens, ja Kolonnens fineste Kok — og det skyldes ganske særligt, at han bruger de berømte OXO-Terninger, Spejderkokkenes høje Haand. Har det regnet lidt velmeget i Suppen, eller er den stegte Lever blevet knaster, saa klarer han den med OXO-Terningerne. Denne rene, uforfælskede Kødekstrakt sætter Smag paa Suppen og retter Sovsen op, saa hver Mand beder om mer! Og det er det, en rigtig Kok kan lide.

**Gør du hver Dag
en good-turn?**

Schionning & Arv's
- Cykledæk -
og Slangor
Knagende stærke!

Det blev ikke nogle særlig hyggelige Dage for Gunnar. Kaptajnen var gal som en Tyr. Styrmanden ligeledes. »Lømmelen skal virkelig faa igen for sit Forsøg paa at rømme,« tænkte de begge to. Negrene og Kineserne var ondskafulde, og Luften i Kahytten var uudholdelig. Til alt Held var Vejret godt. Den eneste, der var til at tale med, var Radiotelegrafisten. Han hed John Nealy, var 21 Aar gammel, en prægtig Gut, og havde han ikke været, havde det været fuldstændigt uudholdeligt for Gunnar.

Men en Dag slap Uvejret løs paa Skuden.

»Virginia« havde ikke helt fine Papirer. Hun var paa Vej til Hawaji med Brændevin, som skulde smugles i Land, og det havde Negrene faaet Nys om. En af dem var kommet ned i Lastrummet og havde opdaget et Anker, der var læk. Han satte sit store Gab under og nød Draaberne, og bagefter fortalte han sine Kammerater om Opdagelsen. En efter en sneg de sig ned i Lastrummet, og efterhaanden blev de alle beduggede. Kaptajnen opdagede Trafiken ned til Lasten og gav de drukne et Par Slag. De svarede med at lukke ham inde i hans Kahyt. Derefter borede de Hul paa Tønde efter Tønde og blev tilsidst aldeles uregerlige.

Det hele var gaaet meget hurtigt, thi da Nealy sad i Telegrafkahytten fordybet i en Bog, uafvendende om Spektaklet nedenunder, kom en Hob Negre og Kinesere og befalede ham at komme ud.

Telegrafisten behøvede bare at se paa dem, og straks var hele Situationen klar for ham: Mytteri.

Han pillede ved Nøglen, men en sort Haand drog ham bort fra Telegrafapparatet.

Negrene tog fat i Nealy og slæbte ham ned under Dækket. Da de skulde lukke ham inde i hans Kahyt, fik de Øje paa Gunnar, som kom fra Skansen, hvor han havde sovet ud efter Hundevagten. Og inden denne vidste et Ord af det, befandt han sig indelukket sammen med Telegrafisten i dennes Kahyt. Oppe paa Dækket var der et voldsomt Leben. Første Styrmand, der med en Revolver søgte at tvinge Mandskabet til Ro, blev slaaret sanselos bagfra og slæbt ned i Kaptajnens Kahyt. Anden Styrmand holdt sig forsigtigt udenfor Rækkevidde.

Gunnar hørte Tønderne rulle, Økserne banke de paa Tønderne. Brændevinen flød i Strømme. Deroppe trampedes og skraaledes der med hæse Stemmer.

Kulierne havde taget sig af Maskinpersonalet.

»Virginia« drev omkring som et hjælpeløst Vrag med sindssygt tudende Dyr paa sit Dæk.

Det blev Nat, men Spektaklet blev stærkere.

Negrene syntes at kunne taale umaadelige Mængder af Berusningsmidlet. Maskinen var tavs, og Propellerne hvilede. Men paa Dækket sloges Kulier og Negre om Brændevinen.

Gunnar og John Nealy sad tavse og alvorlige i deres Fængsel.

»Hvis de bliver ved paa den Maade, kan de sætte Ild paa Skuden,« sagde Nealy. Næppe havde han sagt det, før et frygteligt Skrig hørtes. Et Legeme faldt.

Derefter var der en Røst, der raabte: »Hi og Hej, Hi hej, Skuden skal brænde. Rotterne skal brændes.«

»De Galninger kunde gøre hvad som helst. Havde de bare lukket mig inde i Telegrafkabinen, saa havde vi været reddede. Nu er der ingen, der véd, hvordan det gaar. Jeg maa se at komme hen til Apparaterne.«

De satte Ryggen mod Væggen og prøvede paa at trykke Døren op, men det mislykkedes. Og de gjorde ikke Forsøget om, for udenfor hørtes ophidsede Stemmer.

Gunnar strakte sig ud gennem Koojet.

»Jeg er tynd nok til at kunne klare mig igenem, men det kan jo ikke nytte noget.«

Men pludselig faar han i det svage Maanelys Øje paa Ankeret, der hænger tæt ved Vandoverfladen.

»Der er et Par Fod op til Ankeret, jeg vil prøve at komme ud, og saa kan jeg nok klare mig op til Telegraftrummet.«

Han tog en Lommebog frem, rev et Blad ud: »Skriv de Telegraftegn op, som jeg skal gnistre efter Hjælp.«

Nealy gjorde Indvendinger, men derefter tegnede han det sædvanlige SOS, tre Streger omgivet af tre Prikker, og den Længdegrad og Breddegrad, han antog, »Virginia« befandt sig paa.

Gunnar skulde netop til at begive sig af Sted, da Nealy tog begge sine Lagener frem og knyttede dem sammen.

»Du skulde jo helst kunne komme tilbage. Springer du uden videre ud, og naar du ikke Ankeret, er du dødsens. Tilbage kan du ikke komme. Men nu tager jeg dette her prægtige Reb, og det kan du entre ned ad, og klarer du dig ikke, saa entrer du op igen.«

Nealy stoppede Lagenet ud gennem Koojet, og Gunnar trængte sig ud med Hovedet først, og bagefter gled han ned ad det interimistiske Tov, i hvilket Nealy havde et kraftigt Tag. Hvis Gunnar ikke havde taget alle sine Klæder af sig, undtagen Bukserne, var det nok ikke lykkedes ham at komme ud gennem Ventilåbningen.

Da Gunnar var kommet ned til Enden af Rebet, og Haaret rørte Vandets Overflade, gav han

Thors Specialvask

Det bedste
Det billigste
Det smukkeste

Dampvaskeriet THOR

Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 — Telf. 9770 (5 Ledninger)

Vogne over hele Byen hver Dag

Drenge og Piger — bed Mor om

Toms
PAALÆGS-CHOKOLADE
i den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOM)
Nydes af alle som det bedste Paalæg og som den rene og fineste Spisechokolade.
5 Plader 25 Øre
i Pakken

Købes om og om igen!

Spejdere!

Køb
Forbindingskasse
og Materiale
i

SANKT MATTHÆUS APOTEK

(L. WERNER)

ISTEDGADE 24 — Tel.-fon. Central 2810

Hos HENRY HANSEN

køber De med største Fordel

GÖRICK
OLYMPIC
CRESCENT

CYKLER

N Ø R R E V O L D 8 2

vis à vis Nørreport St. Palæ 4045

RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

Slip og gled paa Hovedet ud i Vandet. Han svømmede under Vandoverfladen. Han kom op og trak Vejret dybt. Ovenover hans Hoved hang Ankeret, tungt og klodset.

Han begyndte at entre op ad den grove og rustne Kætting. Hans Hænder var omme, og hans Bukser havde faaet et stort Hul, da han endelig kom op. Midtskibs saa han Negrene i en Klump. Nogle sloges, andre laa rallende, halvdøde af Drukkenskab; nogle snorksov, andre laa paa Maven og drak af Spritten, der løb over Dækket.

Gunnar stod med bankende Puls og funderede over, hvordan han skulde slippe over denne Hob af gule og sorte Menneskedyr.

Til sidst besluttede han sig til at snige sig udenom langs Bagbords Ræling.

Nu var han kommet forbi. Det var nærvædt, at han var blevet opdaget, thi en Kineser stod med Ryggen mod Rælingen. Hans Hænder havde rørt ved Kineserens Kofte, da han strøg forbi ham. — Endelig var han i Telegrafkahytten.

Han satte Strømmen til, nogle Slag paa Nøglen og SOS Bølger slyngedes ud i Rummet, søgende efter Hjælp. Nu havde han Stedsbestemmelsen klar. Hans Arbejde var fuldbyrdet. Nu var der Tilbageetoget.

Men en Neger havde hørt den gnistrende Lyd, der opstod ved Udladningerne, og han skyndte sig hen til Telegrafen. Gunnar løb lige i Favnen paa ham, men det lykkedes ham at vælte den halvfulde Neger, vride sig løs og løbe væk.

Negeren raabte paa Hjælp.

Skraalende Sorte kom imod ham.

Telegrafkahytten laa paa øverste Dæk, men Gunnar betænkte sig ikke. Inden Negerhoben havde faaet fat i ham, havde han svunget sig ud over Rælingen. Han mærkede, hvorledes han fløj gennem Rummet, og derefter var han dybt, dybt nede under Vandfladen. Gunnar arbejdede fortvivlet paa at komme opad. Det forekom ham som en Evighed, inden han igen kunde trække Vejret. Højt over sig hørte han Negrenes Forsikring om, at han var gaaet til Bunds. Han hørte, hvordan de beroligede sig, og efterhaanden steg Spektaklet paa Mellemdækket igen og naaede uanede Højder.

Gunnar svømmer rundt agter. Paa den anden Side oplyser Maanen Havet, og han ser Lagenet aftegne sig mod Skroget som en hvid Streg. Nogle kraftige Tag opad, og han er atter hos John. Nu kunde de trygt lytte til Tuderiet udenfor; thi Hjælpen vilde sikkert komme. — Og den kom.

I Morgengryet ser de gennem Koøjet en Titusindtonner styre imod dem. Den stopper. Nogle Baaede sættes ud, ror mod »Virginia« og forsvinder for deres Aasyn.

Et Par Revolverskud smelder. Kort efter er de befriede.

Da Gunnar og John kom op paa Dækket, fandt de alle Negrene bundet til Rælingen. Men da disse saa Gunnar, troede de, at det var et Spøgelse.

Med den fængslede Besætning dampede »Virginia« senere tilbage til San Francisco. Der lykkedes det virkelig Gunnar at blive afmønstret, takket være hans heltemodige Bedrift.

Nogle Uger senere havde han Hyre over Atlanten.

Han kom frem i saa god Tid, at han kunde være med til sin gode Vens Bryllup.

Hvilke Duelighedstegn har
du tænkt dig at tage i
Løbet af Vinteren?

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8410.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:

Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Officielt Depot:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skundergade 27, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.

Ekspedition: Korpskontoret.

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Pilestræde 52, Telf. 4619 og 13318.

ANNONCEEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2, 2. Telf. Byen 8630.